

Opodstatnění rané péče z odborného hlediska

Neurofyziologie

Pro raný věk je charakteristická obrovská dynamika vývoje, rychlé vytváření velkého množství nových nervových spojů a drah, intenzivní tvorba paměťových stop, schopnost mozku vytvářet náhradní „cesty“ za poškozená propojení neuronů. Přestože mozek je schopen vytvářet nová nervová spojení po celý život, dovednosti se rozvíjejí nejrychleji a člověk se nejlépe přizpůsobuje změnám právě v raném dětství.

Čím dříve tedy začneme cíleně stimulovat oslabené poznávací funkce u dítěte, které má v některé oblasti vývoje vážný handicap, tím větší je šance dosáhnout maximálního využití kompenzačních schopností jeho mozku.

Sociální psychologie

Výzkumy **mezi rodiči a dítětem** se zabývají významem období raného věku a jeho zásadním vlivem na vytváření emocionálních vazeb a na celkové prospívání dítěte.

Rodina, do které se narodí dítě s postižením, prochází nesmírně těžkým obdobím vyrovnávání se s neočekávanou skutečností. Extrémní zátěž působí na stávající sociální vazby v nejužší i širší rodině. Pokud rodiče nezískávají od dítěte očekávanou odezvu (například projev zpozornění, když se k němu přiblíží, oční kontakt, úsměv, ...), může to snižovat jejich motivaci k pokusům o s dítětem. Frustrace z neuspokojení potřeby zpětné vazby od dítěte pak může ovlivňovat nejen prožívání rodičovské role, ale taky například kvalitu vazeb v celém rodinném systému...

Speciální pedagogika

Bylo prokázáno, že cílenou stimulací lze v raném věku výrazně ovlivnit schopnost dítěte s postižením naučit se maximálně využívat oslabené funkce a vytvářet kompenzační mechanismy za ztracené schopnosti.

Dítě s postižením je dítětem se speciálními potřebami – k podpoře jeho vývoje je nutno vynaložit mnohem více motivačního úsilí, nápaditosti i trpělivosti než u dítěte zdravého.

Současně však dítě s postižením ve zvýšené míře potřebuje bezpečné zázemí svého domova a své rodiny.